

REAALI POISS

WWW.REAL.EDU.EE/ajaveeb/rp/ | TALLINNA REALKOOLI AJALEHT



See iga-aastane stressirikas periood, kus kõik õpilased peavad kulutama mitu tundi, et reisi- da Piritale või Nõmmele ja siis umbes kilomeetri suusatama, hakkab läbi saama. Seekord on see möödunud paljude õpilaste jaoks eriti õnnelikult, kuna lumeolud on see aasta üpris kehavad olnud. Need vähesed suusatajad, kes Reaalis leiduvad, on arvatavasti päris kurvad. Igatahes olen mina näiteks õnnelik, et kevad peaaegu kohal on ja mõned üksikud lumikel- luke sealgi aias juba paistavad. Gümnaasiumil hakkas juba aasta neljas periood, mis tähendab, et ainult kaks arvestustena- dat on vaja veel üle elada ja siis on juba suvi! Ei peagi kartma veebruarikuist külma ega suusa- tunde ega järgmist lugemiskont- rolli kirjanduses, sest tervelt 2/3 sellest kooliaastast on läbi juba. See tähendab, et koos veebri- kuise numbriga jõuab sel kooli- aastal avalikkuse ette veel ainult neli Reaali Poisi numbrit. Võin saladuskatte all öelda, et ühes tulevases numbris ilmub ka üks eriline ristsõna. Sellest numb- rist leiate aga jätku Kuno La- reni loole ja huvitavaid lugusid õpetajate lastest. Oleme lehe koostamisel mõelnud ka praegusele 132. lennule, kes hakkab kohe-kohe gümnaasiumikatseid tegema.

Kõike ilusat!
Johanna

Революція, Давай, Давай!

Räägime poliitikast kah! Või, noh, reaalpoliitikast. Ukrainas on praegu põnevad sündmused. Kui mõni tola veel olümpiat vaatab, siis on hea hetk pöörata tema tähelepanu palju põnevamatele sündmustele Maidani väljakul, kus leiab aset sport, mis on kõige lähedasem sellele alale, mida me kõik tegelikult modernse spordiga jälgendada üritame: võitlus külm- ja tulirelvadega ehk massiline gladiaatormatš. Antud juhul on tegemist panustega mänguga; kaalul on Ukraina tulevik ja rahvuslik identiteet.

Mis mõte siis sellel madistamisel on? Nii mõnigi leiaks, et tegemist on poliitilise konfliktiga, ja eks tal see tahk ka on. Aga üks asi mida tähele panema peaks: valdav enamik protestijatest on etnilised ukrainlased. See n-ö poliitiline lahkeli seisneb tegelikult etnilises küsimuses, sest kes see Janukovišit valib peale Ukraina venelaste? Siinkohal ongi probleemi juure likvideerimiseks kolm võimalust:

a) Venemaa valitsus lõpetab kaasmaalaspoliitika rakendamise ja laseb Ukrainal läbi viia eduka lõimumispoliitika, mis läbi Ukraina muutuks poliitiliselt ühtse(ma)ks ja konfliktid hääbuksid. Seda tegumoodi aga Ukraina rakendada ei saaks, sest Venemaa välispoliitika pole nende teha.

b) Ukraina laguneb. Ukrainlased Ukrainas ja venelased Venemaal. See oleks patriootidele ja muudele riiklastele vastukarva territoriaalse jagamatuse printsipi tõttu (mis, nagu me sel kuul teada saime, ei maksa midagi).

c) Ukraina muutub etniliselt homogeenseks ühiskonnaks. Kuna fenotüübiliselt ukrainlastel ja venelastel suurt vahet pole, seisneb see vaid keele ja kultuuri vahetamises. Kui lähtuda inglase lähenemisest rahvusele, mille alusel seisnebki rahvus vaid kultuuris, siis võib antud lahendust isegi nimetada etniliseks puhastamiseks või genotsiidiks. See on aga nn suur „ei-ei“. (Muidu suurrahvaste šovinism, mis aeglaselt väikerahvaid maa pealt pühib, on täiesti OK.)

Muidugi võib ju alati elada edasi *status quos* ja lihtsalt vaesuses ja viletsuses vireleda ning mingiks hetkeks ukrainlase kui sellise üldse ära kaotada. Võib ka juhtuda, et Ukraina liitub Euroopaga. Mis sellest? Probleemi allikas jääb siiski sinna ja ükski euroraha seda sealt ära ei vii. (Välja arvatud siis võib-olla euroraha, mille mujalt liidust kätte saaks.) Lõppude lõpuks võidab taaskord siiski stabiilsus ja pseudoratsionaalsus, sest revolutsioonid on ras- ked ja valusad.

JOONAS PÖDER, 12.C

Reaali Poiss õnnitleb

Marika Tendermann	04.03
Eve Karp	06.03
Aive Pevkur	09.03
Aili Hõbejärvi	20.03
Ege Viil	30.03



http://us.123rf.com/400wm/400/400/kanate/kanate1209/kanate12090005/15356747-cartoon-cake-hand-drawing-vector.jpg

Jumalaga, Eesti talisport!

Jõulud oli mustad nagu aafriklase ülespaistetanud nina, tulevik mul juba toona paistis pehmelt öeldes lilla. Jaanuaris siis lõpuks tuli nädala või kahe jagu külma, kuid varsti pärast seda algas jälle rõve sula.

Käes on juba veebruar - on tülgestav see tänavune talv, mudasesse maanteekraavi juurdumas on kookospalm. Autod, rattad, inimesed, sulposti läbi järvejää, riburada kukuvad ja märjas hauas ära külmetavad pää.

Tänavatel lainetab mingi vee ja lume kusekarva segu, justkui kaamli veniv tatt, kaunistamas kõrbemehe nägu, justkui väikse limuse kergelt niiskevõitu tagumik, millest tammelehele jääb ligane ja läbipaistev tilk.

Küll on rõve astuda kui jalge all on sääne mant. Mantli sees on palav, tunne üsna sant. Saapad läbimärjad juba, varbad kipra tõmbunud.

Kurkki juba valutab, vist külmetus mind tabanud? Tartu maraton jäi ära, raha tagasi ei saa. Vaatan ilma, vaatan kaarti, tagaks emigreeruda. Suusasport on alla käinud - topinguskandaal... Kikut tahab röövida üks Björgen Norramaal.

Olümpiamänge vaadetes on imelihtne öelda: „Aivar, kurat, suusata, mitte ära rooma!“ Kuid Maarjamaa ei ole enam Talvevolumaa, siin paraku olümpialane treenida ei saa.

MARTIN TALVIK, 12.B

Jazzviuldajast investeerimispankuriks – tuntud ja tundmatu Kuno Laren

...Reaali tantsuorkestri tippkoosseis hajus, sest paljud mängijad lõpetasid kooli ja leidsid rakendust muudes bändides, sestap hakkas ka B. Kuuma viiul sära lisama nii restoraniorkestrite (Must Kass, Gloria j.t) asenduskoosseisudes kui ka Pirita Rannahoones ja juhuslikel tantsumängudel. See andis ka tuntavat lisa pere eelarvesse.

Kui 12. veebruaril 1941 toimus jätkuna realist (õppinud) Priit Veebeli 1936. aasta džässkontserdile Hans Speegi (GAG) eestvedamisel taas samalaadne kontsert Estonia kontserdisaalis, oli laval ka B. Kuum. Nii tema kui ka E. Raudsepp olid H. Speegi kindel valik. Kummalegi polnud vaja svingimist õpetada.

1941. aasta hilissügisel moodustas H. Speek suure bigbändi, mis hakkas mängima varieteeteatris „Plaza“ (endise kino „Modern“ ruumides Tartu maantee alguses /4A/, hävis 9.03.1944) ning taas pääsesid koolivennad B. Kuum ja E. Raudsepp (keda sõbrad kutsusid Massaks) orkestri põhikoosseisu.

B. Kuumast Ameerikas Kuno Lareniks muutunu on 1995. aastal manalasse läinud koolivend E. Raudsepa nekroloogis kirjutanud, kuidas nad saksa ajal janunesid võimude poolt keelatud džässmuusika järele: „Kuulasime salaja lühilainel ingliskeelseid saateid. Noteerisime viise. Panime sõnu kirja foneetiliselt, kuna inglise keelt vaevalt osati. Siis Massa laulis neid raadiost varastatud laule. /-/. Gestapo loaga kuulutati välja varieteekontsert, kus programmis oli hästituntud „saksa“ laule nagu „Kommt der Tiger“ („Tiger Rag“) ja „Mein Schatten“ („My Echo“). Massa laulis „Es klingt eine Rhapsodie“. Kuulajad kiljusid.“ B. Kuum

on meenutanud sedagi, et saksa keelde tõlgitud teksti ülelombi lööklaulust „I Hear a Rhapsody“ laulis Eugen Massa Raudsepp taotluslikult nii ülitugeva aktendiga, et see kõlas nagu ingliskeelne.

Valter Ojakäär on „Plaza“ kontsertidest kirjutanud, et H. Speek rüütas mõnegi lihtsa helikeelga loo nagu näiteks „Komm zurück“, mille oli ülemaailmse menušlaagrina („J'attendrai“) kuulsaks laulnud ka samethäälne tenor Tino Rossi, hoopiski džässilikumasse rüüsse. B. Kuum aga esitas „Plazas“ viiulisoolona Juan Lossase „Tango Bolero“. Pärast „Plaza“ kontserte tundis B. Kuum ambitsioone enamakski, sestap hakkas ta koos kitarrist Endel Heinlaidiga tegema samalaadset svingmuusikat, mida juba 1934. aastast alates olid esitanud



FOTO E. Raudsepa kvintett septembris 1944. Vasakult: L. Isberg, H. Speek, E. Raudsepp, B. Kuum ja S. Lundquist

ja plaadistanud pärastised maailmanimed Stephane Grapelli ja Django Reinhardt. Seda enam, et eeskujudueti koosinemised olid 1939. aastast sõja tõttu katkenud. Muide, nii Kuum-Laren kui ka S. Grapelli elasid 89 aastat vanaks.

Sageli musitseeris B. Kuum koos koolivend I. Laabaniga, kellest oli saanud hea džässpianist. 1943. aastal kuulus Reaalkooli (toonase II Gümnaasiumi) abiturient B. Kuum koos I. Laabaniga ühe rindetrupi koosseisu, kes sõjameestele muusikalist meelelahutust pakkus.

1943. aastal sügisel, kui 1924. aastakäigu noormehi ähvardas mobilisatsioon Saksa armeesse, pages B. Kuum koos tollal hea džässtrummarina tuntud Erich Kõlariga (Westholm) salapiirituspaadil Soome.



FOTO B. Kuum – kuum džässviuldaja Rootsisis

Sinna jõudsid eri teid pidi paljud muusikamehed – H. Speek, pianist Henno Tooming, samuti B. Kuuma koolivennad I. Laaban, E. Raudsepp ja K. Hollas ning mitmed teisedki. Loomulikult otsiti ning leiti Helsingis mänguvõimalusi. Džässiuurija ja -pianist Tiit Laugu andmeil pälvisid Eesti muusikute ühisesinemised suurt tähelepanu ning nende tehnikat, pillivaldamist ja repertuaaritundmist testisid põhjanaabrid ka mitmel jam-sessioonil.

B. Kuum ja H. Tooming pääsesid õige pea Jaakko Vuormaa bändi esinema ja mõlema mehe, eriti B. Kuuma suurepärase mängu pälvis kiidusõnu kohalikus džässiajakirjaski ning teda peeti ansambli tipp-pillimeheks. Seetõttu, nagu T. Lauk on toonitanud, põlistati B. Kuum ainsa eestlasena nii Soome džässiajaloo raamatusse kui ka krestomaatilisele plaadile.

Ja seda vaid viie sealoldud kuu põhjal!

1944. aasta veebruaris tuli B. Kuumal ning ta pillimeestest sõpradel aga jätta Soomegi ning otsida turvalisemat elu ja musitseerimispaika Rootsist. See oli väga õige samm, sest septembris 1944 väljus Soome sõjast ja tegi vaherahu venelastega.

Rootsis lõi kõige edukamalt läbi Eugen Massa Raudsepp. Tema astus 5. märtsist alates Lulle Ellboy bändi solistina igal nädalapäeval üles Stockholmi Vinterpaltseti 2000-kohalises saalis. Koosseis oli

suurepärase, kuid mitte vähem tähtis polnud Massa-Raudsepa menu, sestap olid korraldajad sunnitud bändi esinemisi kahe nädala võrra pikendama.

Järelhüüdes E. Raudsepale (kes 2.12.2013 saanuks 90-aastaseks) tões viuldajast sõber: „Tallinnas nagu Sinatra. Eesti esimene Matinee-iidol. /-/. Kui jõudsin Stockholmisse, oli Massa kuulsus temast ette jõudnud. Massa alustas 2000-istmelises Vinterpaltsetis. Siis oli Rootsi tüdrukute kord kiljuda – või minestada.“ Erinevalt K. Laren hinnangust, pidasid soomlased Massat rohkem Bing Crosby laadis lauljaks. Kuulajate soosing võimaldas E. Raudsepal lüüa kaasa teisteski ansambrites ning moodustada hiljem oma kvintett, mis mängis terve augustikuu tantsulokaalis „Maxime“. Selles pundis

oli nimekaim solist muidugi E. Raudsepp, kuid hästi svingisid ka teised eestlased nagu H. Speek ja B. Kuum, lisaks kaks rootslast (klaver, trummid).

Kõik need mängud andsid pidetuile pagulastele kindla sisetuleku. Ära ei saanud põlata ka kõrtsimänge. Muide, ilmselt neil aegadel ristis Ilmar Laaban-Labunn Boris Kuuma Põutsiks.

Pakkumisi tuli veelgi, kuid kõik kolm (Kuum, Raudsepp, Speek) alustasid õpinguid Stockholmi Ülikoolis, mis nõudsid tõsist pühendumist ja hakkasid muusikat tahaplaanile tõrjuma. Majandusstudiumi valinud viiulimees oli niisiis keeranud oma eluraamatus uue lehekülje, mis ennustas ka muusikukarjääri lõppu. Olgu nimetatud, et akadeemiliselt kuulus B. Kuum korporatsiooni Rotalia.

On hea meel tõdeda, et ereda tähena Eesti džässitaevasse tõusnud Kuuma-Laren muusikuteed on uurinud nii V. Ojakäär kui ka T. Lauk, nende raamatuist ongi pärit siinavaldatud fotod.

Kui Rootsi valitsus andis 1946. aasta jaanuaris N. Liidule välja Saksa poolel võidelnud 139 läti ja 7 eesti sõdurit, kes olid sõja lõpus Kuramaalt Rootsi põgenenud, tekitas see eestlastest pagulastes suurt ebakindlust, mistõttu paljud hakkasid Rootsist edasi liikuma. Nii jättis ka B. Kuum 1946. aastal Rootsi, stuudiumgi jäi pooleli, et leida turvalisem elupaik Ameerikas. Algas uus elu, mida jätkas juba uue nimega mees Kuno Laren.

Hugo vaim Reaali poissi külastamas

Mis ühendab Hugo Treffneri Gümnaasiumit ja Tallinna Reaalkooli? Pärast kuuetunnist koosviibimist jõudsime järeldusele, et meid ühendab Tallinn-Tartu maantee oma 184 kilomeetriga. Nimelt toimus 7. veebruaril kahe kooli sõpruskohtumine.

Meie, tartlaste jaoks algas päev 8.00, kui startis buss Tallinna poole. Kaks ja pool tundi sõitu ning olimegi kohal. Vastu võttis meid teie kooli tore huvijuht, kes tegi meile tiiru uues algklasside majas ning rääkis kooli hetkeelust lähemalt. Õppides koolis, kus on ainult gümnaasiumiaste, oli pisikesi ümber ringi siblimas ikka väga võõras, aga ka armas näha.

HTG õpilastel oli võimalus külastada Reaalkooli tunde ning visata pilk peale, kuidas seal teadmisi omandatakse. Kõige võõram oli kindlasti see, et tundide pikkuseks oli vaid 45 minutit, mis vastupidiselt meie 75-minutilistele tundidele tundus ikka väga lühike.



Hugo Treffneri Gümnaasiumi direktor Ott Ojaveer ning Reaalkooli füüsikaõpetaja Mart Kuurme Foto: Reelika Jõgi

Tundide ülesehituses suuri erinevusi me ei leidnud. Ju siis mõlemas koolis saadakse ühtselt aru, kuidas püsida tipus. Samal ajal, kui teised olid tundides, kohtusid omavahel Miilangu ja Reaali Poisi toimetused. Vahetati muljeid ning jutustati niisama elust-olust.

Järgmisena ootas meid ees huvitav loeng teie kooli füüsikaõpetaja reisist Aafrikasse Ghanasse. On uskumatu mõelda, et samal ajal, kui meie elame oma järjest areneva tehnika keskel, ei osata kuskil malligi kasutada. Seejärel saime süüa teie kooli imemaitsvat lõunat, mis oli tõepoolest väga hea! Ja nüüd kõige lõbusam osa, ees ootas fotojaht vanalinnas. Meie tartlaste jaoks oli see natuke keeruline, kuna me Tallinna väga hästi ei tunne, aga meeskonnatöö oli hea ning saime vanalinnas ringi tiirutades ülesannetega peaaegu hakkama. Koolimajja jõudes toimus väike viktoriin ning erinevad meeskonnaülesanded. Näitasime üksteisele omi meeleolukaid fotojahi pilte ning seejärel nautisime kahte väga ilusat muusikalist etteastet.

Lõpetuseks ootas meid ees väike kehakinnitus sööklas ja läksimegi rõõmsalt laiali. Loodud oli palju uusi tutvusi ning seljataga oli väga inspireeriv päev ja ees ootamas jälle needsamad 184 kilomeetrit. Kohtumiseni juba heade mõtete linnas!

**ANDREA UIBO
ANU KORELA**



Jõudsime ühisele järeldusele, mis meid ühendab. Foto: Reelika Jõgi

Reaalne vormeliäss

Juba kümnendat korda toimus Uus-Meremaal võidusõidusari Toyota Racing Series, kus noortel võidusõitjatel on hea võimalus ennast näidata ning uusi kogemusi varuda. Võistlus kestis 11. jaanuarist 9. veebruarini ning sel aastal osales seal ka 11.B klassi õpilane Martin Rump.

Räägi palun lähemalt võidusõidusarjast, milles tegid kaasa Uus-Meremaal. Kuidas Sul läks?

Tegemist oli Uus-Meremaal igal aastal toimuva Toyota Racing Series'iga, kus sõidetakse viiel järjestikusel võistlusnädalavahetusel ringradadel üle terve Uus-Meremaa, masinaks kaheliitrine Vormel Toyota. Need sarnanevad Eurocup'i autodega, millega sõidan sel hooajal Euroopas, mistõttu oli see ideaalne treening ja ettevalmistus. Sinna läksingi eesmärgiga kätt soojas hoida, õppida ja saada kogemust, kuna hüpe järgmisesse sarja on päris suur. Hea üllatusena tuli, et tugeva rahvusvahelise konkurentsi juures suutsin saada sõidu- ja etapivõite, poodiumikohti ja ka rajarekordi. Kokkuvõttes sain "Parima uustulnuka" auhinna ja olin üldarvestuses kõrgel 4. kohal 24-st.

Mida andis Sulle Toyota Racing Series'is osalemine?

TRS'i hooajaga olen väga rahul, kuna saadud kogemus, mille järgi esialgu läksingi, on väga suur ja ma tunnen, et olen nii füüsiliselt kui vaimsel tugevam sõitja kui enne. Sain palju sõita ja trenni teha, seda suhteliselt pingevabalt.



Martin Rump. Foto: Bruce Jenkins

Kuidas jõudsid selle spordialani ja kui vana Sa siis olid?

Võidusõiduni jõudsin läbi kardisporti. Hakkasin väiksena hobikardikeskustes sõitmas käima ja sain pisiku külge. 10-aastaselt võistlesin esimest aastat väiksemates võistluskartides ja sain ka esimese Eesti meistritiitli. Vormelitesse liikumine on kartidest loomulikem tee edasi.

Kui palju ja missugust tööd nõuab vormelisõidus tippu tõusmine?

Vastupidiselt üldisele arvamusele nõuab vormelisõit väga head füüsilist vormi. Järjest kiirematesse kategooriatesse liikudes on ülimalt oluline füüsiline ettevalmistus. Lihtsustatult öeldes peab olema vormelisõitjal maratooneri vastupidavus. **Mis motiveerib Sind kõige rohkem?**

Mind motiveerib minu kirk võidusõidu vastu ja idee sõit-

misest oma spordiala tipus.

Kes on Su eeskujudeks ja miks?

Mind inspireerivad mitmed Vormel 1 sõitjad oma heade külgedega, praegustest sõitjatest näiteks Kimi Räikkönen oma kiiruse, talendi ja külma närvi pärast.

Mis on tulevikuplaanid?

Sel hooajal sõidame väga suure konkurentsiiga Vormel Renault 2.0 Eurocup'i, mis toimub World Series by Renault nädalavahetustel. Sealt võiks ideaalis edasi liikuda Vormel Renault 3.5-liitrite maailmasarja, kust võetakse sõitjaid juba Vormel 1-e. Tavaliselt oleks vaja jääda silma mõnele F1 tehastiimile, et nad mind oma arenguprogrammi võtaksid. Praegu aga töotan järgmise hooaja nimel - see on põhiline - siis vaatame edasi.

**INNA HALLIK,
JEVGENIJA MARTÕNOVA,
11.B**

Vilistlaspäev



Külmal laupäevaõhtul, 25. jaanuaril kogunesid Tallinna Reaalkooli vilistlased oma kõige kallimasse historitsistlikusse hoonesse, et näidata armastust kooli ja üksteise vastu. Nagu iga aasta traditsiooniks, oli 12. klass ürituse korraldamisel abiks. Abiturientide tööks oli piletite müümine, laudade tassimine ja muu taoline. Kuid leidis ka eksklusiivsema ülesandega töötajaid: turvamehi. Korraldamine oli võimalus tutvuda tõelise Reaali vaimuga. Huvitav oli jälgida, kuidas saabusid noormehed ja neid, vanaemad ja vanaisad, naeratasid ja

hakkasid meenutama toredaid koosveedetud aegu sellisama hoone seinte vahel. Külalised olid erinevas vanuses, kuid ometigi oli midagi ühist, mille järgi võis ära tunda ühe õige reaalika. Kõnemaneeerist ja nostalgilistest pilkudest oli märgata tõelist armastust Reaalkooli vastu, mis aitas kaasa nende isiksuste kujunemisele ja lõi sõbrad terveks eluks. Sõrmused sõrmes ja märgid rinnas vaid kinnitasid oletust. Vilistlastel oli võimalik tutvuda õpilasfirmade teenustega ja fotoarhiiviga. Neljandal korrusel olid välja pandud ka Reaalkooli märgid erinevatest aastatest. Füüsikaõpetaja Mart Kuurme jagas muljeid oma Aafrika-reisist. Toimus ka ekskursioon Reaalkooli uude hoonesse Pärnu maanteel. Avatud olid kohvikud ning välja olid toodud lauad, mille taga võis mõnusalt juttu rääkida.



Maria (abiturient): "Ma arvan, et sinna tul-lakse selleks, et näha inimesi, vaatamata sellele, et igapäevaselt suhtlema ei jääda. Ikka on hea kohata vana tuttavat, kellega juttu rääkida. Lisaks on Reaali pere suur. Teatakse ju inimesi mitte ainult enda, vaid ka teistest lendudest."

**MARIA KRAJUŠKINA, 12.A
KAISA LAUR, 11.C**

„Appi, mu isa on õpetaja! Reaalkoolis!“

**Lea Vatsel
ema Erika Vatsel**

Kuidas Sinu vene keele oskusega lood on? Aga ungari keelega (Vatseli juured on Ungaris)?

Piisavalt halb, et mitte vene keele sertifikaati sooritada, aga piisavalt hea, et vene keele õpingud unarusse jätta. Ungari keeles pole ma kunagi osanud rääkida, aga väiksena mõistsin küll ema vestlusi ungarlastega. Erinevalt vene keelest sain ma nooremana ka ungari keele tunde, kuhu olid kogunenud kõik eesti-ungari koolieelikud.

Kas vene keel on Sinu meelest raske?

Väga subjektiivne on öelda raske. Aktiivse keelekeskkonna puudumise tõttu on see muidugi kujunenud probleemiks eesti õpilastele. Maxima töötaja või rahvusvahelises suhtlemises valitsuse esindaja jaoks on vene keel hädavajalik. Aga see ei ole tähtis. Tähtis on see, et keegi ei mõtleks piirduda Vatseli dialoogidega või *Tšunga-Tšanga* taoliste lauludega. See on aja küsimus, millal tekib soov saada keel selgeks. Minu isiklik soovitus on kasutada sama metoodikat, mida inglise keele puhul ehk eestikeelsete subriitrite asemel võib alati alla laadida venekeelseid ning sealt võib üle minna ka lihtsamatele romaanidele.

Kas Sa kodus vene keelt räägid?

Mõni fraas ikka lendab üle huulte.

Mida arvad oma ema õpetamisstiilist?

See on kahtlemata midagi, mida tahaksin ise kogeda. Huvitav oleks teada oma positsiooni tema maagilises laevastikusüsteemis. Ei tea, kuidas teistega, aga endal tekiks kohe kinnisidee saada kapteniks.

Kuidas iseloomustaksid oma ema?

Mis kõige tähtsam, ta mõistab mu nalju, mida paljud ei tee, nii et ta kindlasti on väga humoorikas inimene. Üks negatiivsemaid külgi on tema üleliigne kohusetundlikkus: ta läheb hulluks, kui tööd ei saa õigeks ajaks parandatud ja minu meelest on veider, et ta pole kunagi haiguslehel olnud. Aga muidu on mu ema iseloom vahel nii armas, et ma tahaks teda katki pigistada.

Mõni huvitav lugu/fakt oma ema kohta?

Ma mõistsin tema imepäraselt keeleoskust alles siis, kui ta ükskord Ungari rahvusvahelises noortelaagris alustas vestlust ungari keeles, millelt ta üle läks vene keelele, kuniks vestlusesse sulandus sakslane, mille peale

hakkas mu ema kohe saksa keeles rääkima. Jutt sai lõpu eesti keeles.

Kui erinev on Su ema kodus võrreldes kooliga?

Väga. Nagu öö ja päev.

Kuidas suhtuvad Su koolikaaslased sellesse, et Su ema on õpetaja?

Muidugi leidub neid, kes arvavad, et olen õpetaja Vatseli mini-versioon, mida ma mõistagi ei ole.

**Margus Reimann
isa Toomas Reimann**

Kuidas iseloomustaksid oma isa?

Kodus on ta nagu isa ikka, täitsa tavaline inimene, ja loodan, et õpetajana on ta koolis ka tore ja meeldiv inimene.

Mõni huvitav lugu/fakt temaga seoses?

Võib-olla on paljudele huvitavaks faktiks see, et ta tegeleb rahvatantsuga ja ilmselt näeb teda ka tantsupeol esinemas.

Kui erinev on Su isa kodus võrreldes kooliga?

Ausalt öeldes ei tea, sest koolis me üldiselt kokku ei puu-

tu ja mul pole aimugi, kuidas on tema tunnis olla.

Kui suur on tõenäosus, et Sa lähed kunagi füüsikat õppima?

Tulevikuplaane mul hetkel veel ei ole, ilmselt tahaks ikka ülikooli minna, aga mida õppima, ei tea. Kõik on võimalik ja füüsika on küllaltki huvitav.

Kui palju Sa kodus füüsikat õpid?

Kodus õpin füüsikat peamiselt ise, isaga koos harjutame enne olümpiaade.

Raid Vellerind isa Rain Vellerind

Füüsiku poeg, kui palju Sa õpid kodus füüsikat?

Nii palju, kui ma tunnis aru ei saa, mida on üsna vähe.

MisSaarvad,kasSuisaonkodus väga erinev võrreldes kooliga?

Ma arvan, et ta käib kodus rohkem jooksmas kui koolis.

Kas Sa vahel saad kooli peal vihaseid pilke või kommentaare tema tööde kohta?

Ma üritan kooli peal suhtuda temasse nii nagu igasse teise õpetajasse. Kui keegi tuleb kurdab midagi ühe õpetaja kohta nii, nagu ta seda iga teise õpetaja kohta teeks, või vingub millegi kallal, siis see on normaalne kooliõpilaste suhtumine.

Ma ei lähe seda rääkima, et tead, see b-klassi kutt rääkis palju paha juttu sinu kohta.

Kason mõni melikfaktvõilugu, mida teised Su isa kohta ei tea?

Jah.

Ja see oleks?

Neid on palju. Ma ei oska nimetadagi ühte.

Kõik me teame, et ta on hea ujuja ja teeb väga palju sporti...

Ma eeldan, et sel juhul kõik teavad ka, et ta jookseb natuke pikemaid maid: 24 tundi, 100 kilomeetrit, siia-sinna.

Mis teema tal Chuck Norrisega on?

Iga kontrolltöö peab olema huvitav.

Kas tal eraelus on ka midagi Chuck Norrisega?

Ei, mitte et mina teaksin. Aga Chuck Norris ongi selline salapärane isik, kelle kohta me kõike ei tea.

Mis Sinu tulevikuplaanid on, kas lähed füüsikat õppima?

Tulevikuplaane on veel vara seada, aga ma arvan, et ma pigem eelistan midagi praktilist kui puhast teoreetilist füüsikat. Seega pigem inseneriks kui füüsikuks, aga mine sa tea, sest Tartus inseneriks ei õpetata ja Tallinnasse ei tahaks ka jääda.

Aga välismaa?

See on selline kahe otsa-ga asi, et seal on kõigepealt vaja, et sind tahetaks.

Milline Su isa kodu on?

Õpilane kõrvallauast: "Ta kirjutab luulekogu, see on haigelt lahe. Ma ei saa mitte midagi mitte ühestki luuletusest aru!"

Kodus on isa rahulik.

Kas Sinu kõrgustes on külm?

Ma keeldun vastamast sellele küsimusele.

KAISA LAUR, 11.C

Kogemused väljaspoolt

Teatavasti on pea iga üheksandiku suurimateks hirmudeks katsed ja gümnaasiumisse saamine. Nende raskuste leevendamiseks vastasid mõned vanad realistid, kes hetkel jätkavad haridusteed teistes kesklinna koolides, paarile küsimusele.

Elina Meister õpib Tallinna Inglise Kolledžis. Oma koolist jutustab ta nõnda: "Hetkel meil suundi ei ole, varsti lähuvad lahku IB (*International Baccalaureate*) ja RÕK ehk riiklik õppekava. Koolivahetusega olen rahul, inglise keel on alati olnud üks mu tugevamaid aineid ning võimalus keeleoskust veel rohkem arendada on mulle väga meeltnööda. Samuti on IBsse edasimineku suurepärase võimalus hiljem elus välismaale õppima minekuks.

Kooli juures meeldib mulle õhkkond ning kõigi suhtumine üksteisesse elementaarse viisakuse ja abivalmidusega. Õpilase ja õpetaja vaheline suhe on arusaadav ja positiivne - mõlemad püüdlevad sama eesmärgi suunas.

Realist igatsen kõike: puhveti odavaid hindu, mõnusat õpilaspiletisüsteemi, uskumatult mõnusat ja sõbralikku seltskonda, isegi õpetajaid. Eks meil kõigil ole olnud neid hetki, kus mingi aine või õpetaja vastu on tekkinud põhjendamatud vihahood, aga tagantjärele vaadates on mõned õpetajad ikka sügavalt hinge jäänud. Ka Reaali raamatukogu noortekirjanduse osakonnast tunnen puudust."

Üheksandikele sõnab Elina: "Kui teile öeldakse, et katsed on rasked, siis see on sulatõsi. Nende jaoks peab ikkagi kordama ja selleks pikalt aega võtma. Kõigepealt võiks ka välja mõelda, mis järjekorras ainetestid lahendada. Vestlused olid tohutult huvitavad, eriti kohtumine erinevate õpilaste ja õpetajatega. Vestluste pärast närvide kulutamine on mõtetu, tuleb lihtsalt kohale minna ja ennast n-ö maha müüa koolile, kuhu minna tahad. Koolid otsivad parima õpilaskandidaadi ja igaüks peab tõestama otsijatele, et on koha vääriline."

Marcus Suurväli käib Tallinna 21. Koolis inglise keele süvaõppega klassis. Noormees oma otsust ei kahtse: "Koolivahetusega olen rahul, sest tahan rohkem humanitaarainetele keskenduda ja seal seda ka saab. Samuti meeldivad mulle väga mu uued koolikaaslased. Realist igatsen kõige rohkem oma klassikaaslast ja mõningaid õpetajaid, kes said aja jooksul veidi rohkem lähedasemaks. Päevapraadi igatsen ka. Katsed ja vestlus ei olnud minu jaoks eriti rasked ning kõik sujus lodusalt, kuna olin eelnevalt hästi valmistunud. Need olid küll päris pingelised, kuid paanikaks ei ole põhjust. Praegustele üheksandikele soovitan samuti katseteks ilusti valmistuda ja panustada rohkem nendele ainetele, millel on suurem tähtsus valitud koolis ja suunas. Näiteks mina pidin paremini tegema eesti keele ja inglise keele katsed. Vestlusele minnes soovitan kõigil mõtetes paika panna vastuse küsimusele "Miks Te soovite siia kooli tulla?" ja võimalikult täpselt seejuures rääkida oma tulevikuplaanidest, mille teostamisel võib valitud koolist abi olla."

Roberta Mark õpib Tallinna Prantsuse Lütseumis, kus pole ühtegi suunda (v.a loomulikult prantsuse keel ise). Selle kohta sõnab ta: "Meie kooli direktorile meeldib öelda, et meil on "õppimise" suund."

Nagu ka teised, on Roberta koolivahetusega ääretult rahul: "Siin on inimesed imelised kiiksuga isiksused, kes toovad naeru näole. Koolis on võrreldes Reaaliga õhkkond vabam, erinev atmosfäär või siis selline tunnetuslik aura. Kõik on palju isiklikum, kogu suhtlemine. Tunnen, et mind kui indiviidi väärtustatakse minu enda pärast. See teeb TPL-is olemise väga meeldivaks.

Realist igatsen paljusid oma vanu õpetajaid kohe väga, kummalisel kombel just karmimaid. Igatsen

koolimaja, Reaali tihtiesinevaid aktusi (Lütseumis on neid väga harva). Olen endiselt ka kindel reaalikas, sest kuigi õpin kolm gümnaasiumiaastat seal eemal, ei kustu eelnevad 9 aastat lihtsalt mu elust. See kool kasvatas mind üles.”

Üheksandikele Roberta lausub: “Katsetest ma suurt ei mäleta, need lähevad alati nii, nagu lähevad, ja närvitsemine on nende loomulik osa. Vestlusel tasub hoolimata kõigist kartustest olla aus ja siiras. Ei tasu teeselda, püüda kellenagi näida, kes tegelikult ei olda, ainult selleks, et vajalikku muljet jätta. Koolivalikus võiks lähtuda ka sellest, et valitakse mitte ainult hinnete järgi, vaid väärtustatakse ka isikuomadusi. Olen nüüd aru saanud, et gümnaasiumivalik on ääretult tähtis otsus ja seda ei tohiks kergekäeliselt teha. Peab olema truu oma tõelisele tahtmisele, vähem mõtlema teiste arvamusel ja analüüsima oma tuleviku-väljavaateid. Pole midagi olulisemat kui need inimesed, kelle keskele satud. Nemad õpetavad rohkem kui ükskõik kui mainekas kool.”

KERTU SÜLD, 10.C

Suveks tööle!

Nii mõnigi meist tahab suvel tööle minna ja natuke taskuraha teenida. Miks kirjutada sellest märtsi alguses? Põhjus on lihtne: märtsis algab peamine suvetöölise otsimise hooaeg. Järgnevalt mõned tähelepanekud selle protsessi hõlbustamiseks.

Eeltöö

1. Uuri, millistes kohtades otsitakse suveks töölisi. Tõenäoliselt leiad midagi turismiasutuste, söögikohtade, lihttöölisi vajavate firmade jms hulgast.
2. Kasuta tutvusi: Kas oled eelnevalt kuskil tööl käinud? Äkki saad sinna uuesti? Kas su ema/isa/õde/vend/onu/tädipoeg või keegi tuttav töötab mõnes firmas, kus tõenäoliselt oleks abi vaja?
3. Küsi. Oma esimese töökoha sain nii, et olin seal perega söömas, pärast mida küsisin, ega neil abikäsi vaja ei lähe. Kui kavatsed süstemaatiliselt vanalinna läbi kammida, võta mõned CV-d kaasa.
4. Ole realistlik! Sa ei saa Swedbanki peadirektoriks.
5. Ära ole kinni soorollides: ettekandja- ja teenindajaametid sobivad ka meessoost isikutele. Pealegi on nende puhul konkurents väiksem (ning naiskolleege rohkem).
6. Guugelda ennast, sest seda teevad ka tööpakkujad. Pole vist vaja märkida, et peopildid pole parim alus töösuhtele.

CV

1. Kahjuks/õnneks käib üsna suur osa tööotsimisest endiselt CV-de kaudu. Vaata see korralikult üle!
2. Kontaktandmed on elementaarsed. Meiliaadressid stiilis kiisumiisu123@hotmail.com on lubamatud!
3. Keeled: Ära valeta endale külge oskusi, mida sul pole. Tõenäoliselt palutakse sul demonstreerida vastavate keelte oskust. Mina ei suutnud venekeelset giiditeksti välja mõelda ja sellest tuli palju pahandust.
4. Pilt aitab seostada su nime ja nägu. Vali see kindlasti ametlikumas stiilis, näiteks koolis tehtud portree.
5. Kohanda vastavalt vajadusele: too välja kõik aspektid, mis võiksid vähegi kasulikud olla. Mina märkisin ära, et olin Teadlaste Ööl viinud läbi ühte õpituba ning vestlusel küsiti selle kohta päris pikalt.

Vabatahtlik - märgi ära, kui oled kuskil vabatahtlikuna osalenud. See annab märku, et sulle meeldib tegutseda ning sul on vastutustunnet ülesannete suhtes, kuna sa ei aja ainult raha taga.

Töövestlus

Vestlusele saamine on juba pool võitu! Tulemus sõltub muidugi sellest, kui hea suhtleja sa oled ning mis mulje suudad inimestele jätta.

1. Valmistu ette: tee firma kohta põhjalik taustauuring. Mõttele läbi kõik võimalikud küsimused, mida sinult võidakse küsida. Kui tegemist on turismiasutusega, tuleb sul tõenäoliselt kõigis keeltes, mida valdad, rääkida midagi vastava asutuse kohta (ajalugu jms).
2. Riietu sobilikult: võta eeskujuks kooli riietumisreeglid.
3. Ole viisakas, tereta ja naerata. Sinu käitumine töövestlusel näitab sinu oskust võõrastega suhelda. Inimene pole ratsionaalne olend, vaid emotsionaalne - loeb esmamulje. Sa pead kohe alguses meeldima inimestele, muidu ei tule sul võimalust seda pärast teha. See ei tähenda, et sa pead pugema, lihtsalt ole meeldiv.
4. Müü ennast: Töötaja palkamine on müügitehing, millest mõlemad pooled tahavad saada maksimaalset kasu. See on sinu kord särada!
5. Leping võta koju kaasa ja tööta hoolega läbi. Palu seda teha ka mõnel teisel inimesel, kellel on rohkem kogemusi. Oma allkiri lisatakse lepingu igale lehele tõendamaks, et oled selle läbi lugenud.
6. Palk: Tõenäoliselt saad sa üsna madalat palka. Turismi- ja toitlustusasutuste keskmised tunnipalgad on 2-3,5 euro ümber. Viimastes lisandub ka jootraha. Võib tunduda uskumatuna, kuid paljud asutused, eriti toitlustusvaldkonnas, eelistavad lepingut mitte sõlmida ning maksta ümbrikupalka. Ürita seda vältida.

Tööl olles

Kui õnn naeratas ja sa said soovitud töökoha, siis arvesta, et pikk õppimisprotsess on veel ees.

1. Tee kvaliteetsed tööd! Sea see endale eesmärgiks.
2. Ole kohusetundlik! Kui sa kooli pool tundi sisse magad, siis maailm tõenäoliselt otsa ei lõppe. Tööl olles võivad sellega kaasneda hoopis halvemad tagajärjed.
3. Järgi reegleid - need on kehtestatud põhjusega. Vähemalt alguses tee nii, nagu mustvalgelt kirjas on.
4. Tööpäeva pikkus: Vastavalt tööinspektsiooni määrustele tohivad 7-12aastased töötada 3h päevas (15h nädalas), 13-14aastased 4h päevas (20h nädalas), 15aastased 6h päevas (30h nädalas) ja 16-17aastased 7h päevas (35h nädalas). Üldiselt sellest reeglist kinni ei peeta.
5. Saa kolleegidega läbi - töökeskkond on ülimalt oluline! Kõik ei meeldi kõigile, kuid omavaheline vihavaen segab ka kolmandaid osapooli ning rikub töö kvaliteeti.
6. Ära heida meelt! Kõik ei lähe alati ideaalselt. Amet võib tunduda keeruline, hiljem tüütav ning üksluine. Varem või hiljem tuleb ette keerulisi olukordi, kuid need on (üldjuhul) lahendatavad. Miski pole elementaarne: on lausa hämmastav, kui idiotsete asjade peale inimesed suudavad tulla. *Keep calm and keep smiling!*
7. Professionaalne käitumine ei ole loomulik käitumine! Eriti, kui töötad teenindussektoris. Kuigi inimene seda endale ei teadvusta, on teenindusel ülimalt suur roll. Kui teenindus on halb, maitseb toit halvasti, tuled on liiga tuhmid, näitus mõttetu jne. Keegi ei pääse keerulistest klientidest. Sellisel juhul on teenindaja süüdi absoluutselt kõiges, vahet pole, kas konkreetset asjal on temaga üldse mingit pistmist või mitte. Lisaks ei tohi teenindaja käituda loomulikult, s.o ennast õigustada ja vastu süüdistada.
8. Säilita head suhted! Äkki soovid sinna uuesti tööle minna. Või saab keegi sind soovitada mõnele teisele asutusele. Tuttava soovitus on parim reklaam.

KAISA LAUR, 11.C

Kus on kirjaniku kodu? Tallinna kirjanike kodud XXI sajandi algul

Kodu tähendusele me tihti ei mõtle, sest see on midagi nii iseenesestmõistetavat. Ometi on ta inimestega väga tihedalt seotud ja peegeldab nende isikuomadusi. Vaatamata sellele, kas ja kuidas meie enda kodu näeme, on ta elustiili ja ajastu märgiks.

Näitus "Kus on kirjaniku kodu" annab mõningase ülevaate keskkonnast, milles kirjanikud meie päevil kirjutavad ja loovad. Anton Hansen Tammsaare korter Kadriorus on ehtne näide 1930. aastatest, mis näitab meile, milline võis olla sõjaeelse linnakodaniku eluolu. See on keskkond, millel on omaette ajalooline väärtus meile ja tulevastele põlvkondadele. Näitusega soovitakse aga anda ülevaade meie praeguste kirjanike eluolust, et tulevikus need väärtused kaduma ei läheks.

Teiselt poolt kaardistab näitus, mida arvavad enda keskkonna jäädvustamise olulisusest nüüdisaegsed kirjanikud. Kui tähtis on neile füüsilis-esteetiline keskkond, milles nad igapäevaselt töötavad ja loovad.

Enda muljeid jagavad Maimu Berg, Holger Kaints, Kätlin Kaldmaa, Teet Kallas, Jan Kaus, Andrus Kivirähk, Viivi Luik, Eva Park ja Paul-Eerik Rummo.

Anton Hansen Tammsaare ja maailmakirjandus

Lisaks on võimalik tutvuda ka Tammsaare 135. sünniaastapäevale pühendatud näitusega "Anton Hansen Tammsaare ja maailmakirjandus", mis keskendub peamiselt autoritele, kes avaldasid sügavat mõju Anton Hansenile. Kolm esiletõstetud autorit, kes Tammsaarele erilist huvi ja inspiratsiooni pakkusid, on Fjodor Dostojevski, Knut Hamsun ja Johann Wolfgang von Goethe. Ühtlasi on välja toodud ka informatsiooni teiste Tammsaarele kirjanduslikku impulssi andnud kirjanike eluolust ja Eesti kirjanduse arengust XX sajandi algul.

Näitused on avatud kuni 2014. aasta lõpuni ning asuvad Kadriorus, Anton Hansen Tammsaare majamuuseumis.

KARL-MARTIN IDOL, 11.A

Loogilise puudustega looming,
reeglid seda valitsemas...

Kus on kunsti võlu?

Kas sunnitud üldse keegi loeb?

Peale surutud kirjandi kirjutamine...

sama, mis ülespoodud poeem.

Vaikus on kuld,

sest öelda niikuinii midagi pole.

Võtan pastaka ja põletan oma mõtteid.

Paberile vägisi sõnad kleebitud.

Lausete vägistamine on kõik,

see mittemidagiütlev lõik.

Aetakse taga omapära,

kuid see ei tule käskimise teel,

avada on vaja oma mõtete värav,

kuid minu segamini laegas lihtsalt ei avane

igal kellaajal.

Aina rohkem sammaldub lukupealne,

sammaldub seda rohkem,

mida rohkem ma sõnade käsi paberil

väänan.

**CHRISTIANA-GABRIELA
KRISTAL, 10.B**

Mis toimus Sotši olümpiamängudel?



Adeele M. 4B



Armin P. 4B



Epp Maria P. 4B



Epp V. 4B



Hardi H. 4B



Gretel T. 4B

